

han ikke opfylder de i Udkastet foretagne Bestemmelser, da at skulle ifalde den betydelige Mulkt fra 10—100 Rd.

Dette er nu i det Væsentlige de Bemærkninger, jeg for Diebliffet har at gøre ved det foreliggende Lovudkast. Mig forekommer det, at Bygningscommissionen og Amtmanden efter de i samme foretagne Regler anvendes altfor hyppigt, og jeg troer, som jeg tillod mig før at ytre, at det havde været meget heldigt, om Ministeren i Anledning af nærværende Sag havde indhentet Betænkning eller Udtalelse fra endeel Borgere, udelukkende fra Provindsbyerne. Jeg skal saaledes ikke ytre mig videre, men henstille disse mine Bemærkninger til den ærede Forsamlings velvillige Overveielse og tilige ytre, at jeg i Genhold til Udkastets Bestaaenhed vilde finde det rigtig, om der i denne Sag blev nedsat Udvalg.

Mosfin: Naar jeg har tilladt mig at udbede mig Ordet, er det naturligvis ikke for at underkaste det foreliggende Lovudkast nogen Kritik, da jeg finder det i det Hele taget fuldkommen hensigtsmæssigt; kun maa jeg slutte mig til de foregaaende ærede Talere, idet jeg finder, at der er gjort et temmelig stort Indgreb i de Privates Rettigheder for det almindelige Bedstes Skyld. Jeg mener ligeledes, at der er givet vel mange detaillerede Bestemmelser i dette Lovudkast, der for enkelte Personer kunne være særdeles trykkende. Men det er dog egentlig ikke dette, der har foranlediget mig til at tage Ordet. Jeg er nemlig Repræsentant for det Land, hvor der er de allermindste Kjøbstæder, Kjøbstæder, som ere saa smaa, at der f. Ex. imellem Sandvig, der har under 300 Indbyggere, og Odense med over 13,000, der er den største By i Kongeriget næst Hovedstaden, er langt større Forskjel end imellem Odense og Hovedstaden. Naar det altsaa ikke vil findes hensigtsmæssigt, at der er en fælles Lov for Kjøbenhavn og de større Kjøbstæder, saa kan jeg ikke Andet end finde det endnu mindre hensigtsmæssigt, at der er en fælles Lov, som skal gjælde for en saadan By som Odense og en saadan Klække — som den ærede Viceformand udtrykte sig — som Sandvig. Jeg mener, at det kunde være ønskeligt i saa Henseende,

at der ialtsald, hvis denne Bygningslov skal sættes i Kraft, kunde finde Undtagelser Sted for Byer med en Folkemængde af indtil 1500, saa at disse mindre Kjøbstæder kunde blive undtagne fra Lovens almindelige Bestemmelser. Skulde dette ikke kunne finde Sted, mener jeg, at der ialtsald dog er endeel enkelte Bestemmelser, der ogsaa kunde henføres under den Paragraph, hvori det er omtalt, at der er flere Forfrifter, som ikke finde Anvendelse paa de mindre Kjøbstæder. Naar Loven fik en sliq Modification, troer jeg, at den idetmindste var mere antagelig, og ikke vilde paaføre de mindre Kjøbstæder saa meget Besvær, som den nu vil gjøre. Jeg finder mig saameget mere foranlediget til at udtale dette, som Bornholm er særlig berørt i en af Lovudkastets Bestemmelser, nemlig i § 28, hvor det siges, at hvad Bornholm angaaer, skal det have sit Forblivende ved de derom i den allerhøieste Resolution af 6te August 1834 givne Regler. Bornholm har i saa Henseende naturligvis erholdt særdeles Begunstigelser, idet Lovens almindelige Bestemmelser for dets Bedkommende ere udsatte til 1862. Men det er min Overbeviisning, navnlig hvad de mindre Kjøbstæder angaaer, at for dem maa en yderligere Forlængelse finde Sted; thi efter det nøie Beskjendtskab, jeg har i denne Henseende, er jeg overtydet om, at mange af vedkommende Beboere ikke efter dette Tidspunkt ville være istand til at opfylde Lovens Bestemmelser. Naar nemlig en forlængt given Lovs Bestemmelser ikke kunne sættes igennem — og Ministeriet har anbefalet Moderation i disse Forhold — saa vil det jo være endnu vanskeliggere at paalægge disse Kjøbstadsbeboere en yderligere Forpligtelse, som upaatvivlelig nu vil være langt vanskeliggere og besværliggere at udføre. Min Formening er altsaa denne, at Loven skulde for de mindre Kjøbstæder indtil videre sættes i Bero, eller, forsaavidt dette ikke kunde lade sig gjøre, at da endnu flere Bestemmelser end de, som ere omtalte her i Lovforslagets § 70, maatte blive regnede blandt dem, for hvilke de mindre Kjøbstæder ere fritagne.

Justitsministeren: Det er af de ærede Medlemmer i Thinget, som have talt i denne